روزنامه اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی

همشهری

مهار تورم و رشد تولید

دوشنبه ۱۴ فروردین ۱۴۰۲ ■ سال سی‌ویکم ■ شماره ۸۷۴۰

■ حضرت امیر المؤمنین علی(ع): زهد و بی‌اعتنایی به دنیا، ثروت است.

■ اذان ظهر: ۱۲:۰۸ ■ غروب آفتاب: ۱۸:۲۷
■ اذان مغرب: ۱۸:۴۶ ■ نیمه شب شرعی: ۲۳:۲۵
■ اذان صبح فردا: ۴:۲۲ ■ طلوع آفتاب فردا: ۵:۴۷

■ صاحب امتیاز: مؤسسه همشهری
■ مدیر مسئول: محسن مهدیان
■ سردبیر: دانیال معمار

■ پذیرش آگهی: ■ تلفن: ۸۴۳۲۱۰۰۰

■ توزیع و اشتراک: موسسه نشر گستر امروز نوین ■ تلفن: ۶۱۹۳۳۰۰۰

■ چاپ: همشهری ■ تلفن: ۴۸۰۷۵۰۰۰

■ دفتر مرکزی: تهران، خیابان ولیعصر (عج)، کوچه شهید سیدکمال قریشی، شماره ۱۴
■ کدپستی ۴۵۹۵۶-۱۹۶۶۶ ■ تهران، صندوق پستی ۱۹۳۹۵/۵۴۴۶
■ تلفن: ۲۳۰۲۳۰۰۰، نمابر: ۲۲۰۴۶۰۶۷

■ همشهری: www.hamshahrionline.ir
■ سایت روزنامه: newspaper.hamshahrionline.ir

صفحه آخر

نوبه زهدفروشانِ گران جان بگذشت
وقتِ رندی و طرب کردن رندان پیداست
حافظ

گرینویچ

شهرت جهانی مامان‌بزرگ دونده

کمی که سن بالا می‌رود، دویدن در مسافت‌های بلند، برای بیشتر انسان‌ها به امری محال و ناشدنی تبدیل می‌شود. اما همه اینطور نیستند؛ باربرا تاکرای، مادربزرگ ۸۵ساله انگلیسی، به واسطه دویدن‌های مداوم و طولانی‌اش، به شهرتی جهانی رسیده و اخیرا قراردادی تجاری با یکی از شرکت‌های بزرگ تولیدکننده البسه و تجهیزات ورزشی بسته است. این خانم، دویدن را ۸سال پیش برای جمع‌آوری کمک‌های خیریه شروع کرد اما خیلی زود، دویدن به عشق اصلی این خانم تبدیل شد و در ۷۷سالگی، زندگی جدیدی را شروع کرد. او چنان به واسطه این عشق جدید سرشناس شده که یک شرکت بزرگ آلمانی به سراغ او رفته و با او یک قرارداد بسته است. او درباره این قرارداد به بی‌بی‌سی گفته که با وجود شهرت جهانی آن، خیلی این شرکت را نمی‌شناسد و چند باری لباس‌های آن را پوشیده اما مسئله مهم برایش جمع‌آوری کمک‌های مالی خیریه از طریق این قرارداد است. این زن اخیرا ۱۰کیلومتر را در ۸۵دقیقه دویده است.

بلندترین ریش دنیا

ریش‌های یک مرد در کانادا، همچنان در حال رشد هستند و برای سومین بار، رکوردی جهانی به جای گذاشته‌اند؛ ساروان سینگ که به‌خاطر ریش‌های بلندش شهرتی جهانی دارد، سال‌هاست ریش‌های خود را کوتاه نکرده و حالا گینس اعلام کرده است که برای سومین بار، رکورد بلندترین ریش دنیا به نام او ثبت شده است. این مرد، از پیروان مذهب سیک است که در هند پیروان زیادی دارد. سیک‌ها، موهایشان را نمی‌تراشند و کوتاه نمی‌کنند نام ساروان سینگ نخستین بار در سال ۲۰۰۸ به‌عنوان دارنده بلندترین ریش دنیا در کتاب رکوردهای جهانی گینس ثبت شد. در آن زمان، طول ریش او ۲متر و ۳۶سانتی متر بود. در سال ۲۰۲۲ دوباره ریش او رکورد جهانی را جابه‌جا کرد و حالا برای سومین بار، نام او در گینس ثبت شده است. طول ریش او، در سومین اندازه‌گیری رسمی از سوی گینس، ۲متر و ۵۴سانتی‌متر اعلام شده است.

رکوردشکنی دوچرخه ۲تنی

یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های دوچرخه‌ها، سبک بودن آنهاست. به همین خاطر است که پای آلیاژهای پیشرفته به صنعت دوچرخه‌سازی رسیده است. اما همه به فکر سبک کردن دوچرخه‌ها نیستند؛ در واقع یک مرد در آلمان، با ساختن دوچرخه‌ای به وزن بیش از ۲تن، توانسته رکورد ساخت سنگین‌ترین دوچرخه قابل راندن دنیا را به نام خود ثبت کند. این مرد آلمانی، از ضایعات آهن و دیگر فلزات استفاده کرده تا این دوچرخه را بسازد؛ دوچرخه او که «یوهانا کوچولو» نام‌گذاری شده ۵متر طول و ۲متر ارتفاع دارد و با توجه به وزنش، از خیلی از ماشین‌های سواری بزرگ‌تر و سنگین‌تر است. با توجه به این جثه، رکاب زدن با این دوچرخه غول‌پیکر محال به‌نظر می‌رسد اما سازنده آن، یک سیستم جعبه دنده کامیونی را برای آن بهینه‌سازی کرده تا بشود این دوچرخه را به حرکت در آورد. این دوچرخه ۳۵دنده جلو و ۷دنده عقب (چرخ عقب) دارد و ترکیب‌های پرشمار آنها، باعث می‌شود که یک راکب، به راحتی آن را به حرکت در بیاورد. سباستین بوتلر، سازنده این دوچرخه، مدت‌هاست از ضایعات آهن برای ساخت وسائل نقلیه مشابه استفاده می‌کند اما این دوچرخه، که در سازمان رکوردهای آلمان به‌عنوان سنگین‌ترین دوچرخه دنیا ثبت شده، معروف‌ترین دست‌ساخته اوست.

نگاه

سال نو، بهانه عادت‌های نو

جواد نصرتی
روزنامه‌نگار

سال که نو می‌شود، در همه جای دنیا آدم‌های زیادی مثل ما هستند که می‌گویند امسال دیگر باید متفاوت باشد. از دل همین وعده‌های به‌خود است که سنت نوشتن برنامه‌ها برای سال نو شکل گرفته و به عادتی جهانی تبدیل شده است. این برنامه‌ریزی یک‌ساله که در غرب حسابی بازار داغی دارد و به آن در انگلیسی «رزلوشن» به‌معنای قطعنامه گفته می‌شود، می‌تواند راهی درخشان برای نظم دادن به برنامه‌هایی که یک گوشه ذهنمان خاک کرده‌ایم و گمان می‌کنیم سرانجام یک روزی نوبت رسیدگی به آنها می‌رسد، باشد. خبر خوش می‌تواند این باشد که آن روز، همین امروز است. برای خیلی از ما، امروز شروع رسمی سال جدید بعد از تعطیلات ۲ هفته‌ای است و می‌تواند شروع یک سنت درخشان و گاهی نجات‌بخش باشد. جدا از محتوای برنامه‌ها و اهدافی که می‌نویسیم، خود این کار نظم‌بخشیدن به زندگی است. از روایات دینی و احادیث گرفته تا توصیه‌های بزرگان و یافته‌های روانشناسی و تجربه‌های زیسته، نظم همیشه سفارش شده است. وقتی که تصمیم بگیریم همین امروز به آینده‌مان نظم بدهیم، ناخودآگاه به همان سمت می‌رویم. تصمیم برای نوشتن رزلوشن، به‌خودی خود یک پیشرفت بزرگ است اما نوشتن آن هم باید با دقت و ظرافت انجام شود. مهم‌ترین مسئله این است اهدافی را بنویسیم که می‌دانیم مناسب ما و شدنی هستند. خیلی از قطعنامه‌های سال نو شکست می‌خورند؛ چون اصلا برای ما نیستند. در نوشتن قطعنامه‌های سال نو باید واقع‌گرا باشیم، اهدافمان را بدون اینکه تحت‌تأثیر دیگران باشیم، بنویسیم و اهدافی که می‌نویسیم چندان مبهم نباشند. به‌صورت کلی گفته می‌شود، اهدافی که در ابتدای سال می‌نویسیم باید این چند ویژگی مشخص را داشته باشند. اول اینکه باید مشخص و تعریف شده باشند. مثلا اینکه بگوییم «می‌خواهم وزن کم کنم» چندان دقیق نیست و به جای آن می‌توانیم بگوییم «می‌خواهم در ۲ماه آینده ۳کیلو کم کنم.» اهدافی که می‌نویسیم همچنین باید قابل اندازه‌گیری باشند؛ در مواردی مثل کاهش وزن، اهداف قابل اندازه‌گیری هستند اما شاید هدف یک نفر، این باشد که دیگر ناخن‌هایش را نَجَود. او می‌تواند مدام از ناخن‌هایش عکس بگیرد تا به چشم خود ببیند آیا در هدفی که معین کرده، موفق بوده یا نه. نوشتن پیشرفت در هدف‌هایی مثل این مورد در دفتر یا موبایل و مقایسه آنها، کارساز است.

نکته مهم دیگر این است که اهداف قابل دسترسی باشند. همه ما می‌دانیم که سنگ بزرگ، نشانه چیست. اهداف همچنین باید مناسب و فارغ از احساسات لحظه‌ای باشند. اینکه امروز به‌اصطلاح جوگیر شویم و بگوییم که تا آخر تابستان دونده ماراتن خواهیم شد، کمی دور از عقل است اما اگر بیشتر به سلامتی خودمان فکر کنیم و برخی عادت‌های ناسالم را کنار بگذاریم و بعد با توجه به این بخش از زندگی سراغ ورزش و دویدن برویم، ممکن است تا آخر سال حتی ماراتن هم بدویم.

در نوشتن اهداف، باید به جدول زمانی آنها هم توجه کنیم. همین دوی ماراتن را در نظر بگیرید؛ باید اول از دوهای کوتاه‌تر مثل ۵کیلومتر شروع کنیم تا نیمه ماراتن و بعد خود ماراتن برسیم. بهتر است اهداف میان‌مدت و بلندمدت جدا شوند و مدام به دفتری که اهدافمان را در آن نوشته‌ایم برویم و پیشرفت کارمان را بررسی کنیم.

اول آخر

ساحل بندر ترکمن- گلستان ■ عکس: محمد نسایی

لحظه خوب

تکه‌ای از گذشته

مریم ساحلی

«سلام خروس!» این صدای پسرک همسایه است که هر روز انتظار می‌کشد تا آن یکی همسایه، مرغ و خروسش را بفرستد هواخوری. بانوی موسپید همسایه، هر روز حوالی ساعت ۱۰ صبح، در باریک سبز آهنی را باز می‌کند و مرغ و خروس‌هایش، سراز پا نشناخته می‌دوند توی کوچه. مرغ‌های خال‌مخالی و ایضا خروس پرحنایی، بال و پرشان را باز می‌کنند و سر می‌چرخانند و نگاهشان را می‌دهند به سر و ته کوچه و بعد با ولع نوک می‌زنند به دانه‌ای که زن برایشان می‌پاشد. حیاط همسایه کوچک است و سایه دیوارهای بلند رهایش نمی‌کنند. مرغ و خروس‌ها اما دلشان نور می‌خواهد و محلی فراخ تا لختی در پی هم بدوند و نسیم را به جان بخرند و یک وقت‌هایی هم دعواهاشان را از لانه و حیاط بکشند به کوچه و با فراغ بال، حساب‌هاشان را تسویه کنند. این اما همه داستان نیست. مرغ و خروس‌ها دلشان نور می‌خواهد و پسرک آن یکی همسایه دلبسته تماشای آنهاست. صدایش وقتی با آنها چاق‌سلامتی می‌کند، کوچه را آکنده از شعف می‌کند و ما که دیگر ساکنان کوچه‌ایم با صدای پسرک و آن ۵-۴ مرغ و خروس از بند روزمرگی‌ها و تنش‌های همیشه دور و برمان جدا می‌شویم. ما یادمان می‌رود که سر این کوچه می‌رسد به خیابانی شلوغ که در طرفینش ساختمان‌های بلند قد کشیده‌اند. ما دلمان می‌رود به سال‌های دور که حیاط‌ها بزرگ بودند و درختان و ماکیان همخانه‌هامان بودند. ما صدای پسرک وخروس پرحنایی را که می‌شنویم، کمی از پرده را مشت می‌کنیم توی دست و از این سوی پنجره به تماشا می‌ایستیم؛ تماشای تکه‌ای‌از گذشته که به امروز راه کشیده است. تکه‌ای که نمی‌دانیم تا چه وقت دوام می‌آورد.

تجربه خوب

عروسی از آب گذشته

مهتاب خسروشاهی

کافی است یک سوزن گم کنید تا مدت‌ها دنبال آن خواهید گشت. هرقدر آن چیزی را که گم کرده‌اید یا احیانا از شما دزدیده‌اند ارزش مالی یا احساسی بیشتری داشته باشد، نسبت به پیداکردن آن حساس‌تر هستید. حالا تصور کنید آنچه را که گم کرده‌اید بعد از سال‌ها، ناگهان دوباره پیدا کنید؛ آن هم درست در جایی که اصلا انتظار آن را ندارید!

کورال آمایی، ۱۳سال پیش دوربین دیجیتال خود را در رودخانه‌ای در کلرادو گم و برای همیشه با آن خداحافظی کرد؛ چراکه تصور می‌کرد هرگز آن را نخواهد دید، اما همیشه انگار به معجزه دل بست!

در سال ۲۰۱۰ میلادی، آمایی همراه دوستانش به سفر رفت. پس از عکاسی حین قایق‌سواری در رودخانه و رسیدن به ساحل، او متوجه شد که سیم متصل به دوربین پاره شده و از دوربین خبری نیست! کارت حافظه دوربین او تصویرهای مهمی را در خود داشت؛ عکس‌های مراسم عروسی یک دوست! آمایی تلاش کرد تا مثل ماهیگیران، رودخانه را جست‌وجو کرده و آن را از آب بگیرد، اما متوجه شد عمق آن بسیار زیاد است. ۲سال بعد، او دوربین دیگری را حین روفتینگ در واشنگتن از دست داد. در این دوربین هم عکس‌های عروسی دیگری وجود داشت و آمایی به‌دلیل سفر ۲ماهه فرصت انتقال آنها به کامپیوتر را پیدا نکرده بود. در همه این سال‌ها او همواره به‌دنبال دوربین‌هایش می‌گشت و به آنها و عکس‌های مهم‌شان فکر می‌کرد و گاهی حتی به‌خاطر از دست دادن آنها، گریه می‌کرد.

اما چهاردهم مارس ۲۰۲۳ میلادی، گرینر در حال ماهیگیری در رودخانه آنیماس،

متوجه جسمی زنگ‌زده می‌شود؛ دوربینی که فرسایش، تأثیر خود را بر آن گذاشته بود. این دوربین، نخستین دوربینی بود که آمایی آن را گم کرده بود. او پس از گرفتن دوربین از آب، کارت حافظه آن را به کامپیوتر وصل می‌کند و معجزه همین‌جا رخ می‌دهد! همه عکس‌ها سالم هستند! گرینر به خبرنگار می‌گوید: «وقتی دیدم عکس‌ها مربوط به عروسی است، تصمیم گرفتم برای یافتن صاحب دوربین تا جایی که می‌توانم، تلاش کنم.»

گرینر، بخشی از عکس‌های عروسی را در یکی از صفحات مجازی خود به اشتراک می‌گذارد و بعد از یک ساعت، داماد، برای او کامنت می‌نویسد!

گرینر می‌گوید: «باورم نمی‌شد که عکس‌ها به این زودی صاحب خود را پیدا کنند.» عکس‌ها، سرنخی برای یافت صاحب دوربین می‌شود و آمایی بعد از ۱۳سال، دوربین خود را دوباره پیدا می‌کند.

زندگی پدیا

جیغ گل‌ها

اغلب ما در گوشه و کنار آپارتمانمان یک یا چند گلدان کوچک داریم یا اگر شانس داشته باشیم و باغچه‌ای در حیاط خانه نصیبمان شده باشد، احتمالا نگهداری از چند نهال کوچک هم برعهده‌مان است. اما همین ما که ادعای گیاه‌دوستی داریم، چقدر از گیاهان به‌عنوان موجوداتی زنده یاد می‌کنیم؟

درست است که گیاهان زبانی برای بیان احساساتشان ندارند، اما تحقیقات تازه یک‌سری دانشمند نشان می‌دهد که گیاهان هم شکایت خودشان را از وضعیت نشان می‌دهند، اما به نوعی دیگر. همانطور که ما در مواقع ناراحتی، عصبانیت، ترس یا استرس غر می‌زنیم، فریاد می‌کشیم یا ناله می‌کنیم، گویا گیاهان هم در مواقع کم‌آبی یا قطع‌شدن ساقه، جیغ می‌زنند! اما ما صدایشان را نمی‌شنویم؛ یعنی وقتی شاد و خندان می‌رویم سراغ گلدان‌مان که هرسش کنیم یا از ساقه‌اش قلمه بگیریم، گیاه بی‌چاره از یک چیزی شبیه قطع عضو در حال دردکشیدن است یا وقتی بی‌خیال چند روز به حال خودش رهایش می‌کنیم و یادمان می‌رود آب بریزیم روی خاکش، دارد از تشنگی سرمان فریاد می‌کشد. بگذارید کمی علمی‌تر بگوییم؛ پژوهشگران می‌گویند گیاهان در مواقع تنش‌زا صداهایی در طول موج اولتراسونیک تولید می‌کنند که می‌توان آنها را در فاصله چندمتری البته توسط دستگاه شنید و نوع این صدا با نوع روز بد آنها مطابقت دارد. در واقع صداهایی که توسط گیاهان تولید می‌شود، با غرولندهای زیرلب آدم‌ها یکسان نیستند. این صداهای عصبی و ناگهانی، حاصل عملی است که به آن حباب‌زایی می‌گویند و درون گیاه رخ می‌دهد؛ مثل حباب‌های تولیدشده بر اثر حرکت پروانه کشتی‌ها زیر آب. زمانی هم که این حباب‌های کوچک می‌ترکند، امواج شوک کوچکی را در داخل سیستم عروقی گیاه ایجاد می‌کنند و موجب تولید صدا می‌شوند. اما خب صدای تولید شده توسط گیاهان در محدوده شنوایی انسان‌ها قرار ندارد و شاید به همین خاطر است که برخی از ما با گل و گیاه مانند یک موجود زنده برخورد نکرده و آنطور که باید و شاید به این جانداران ساکت رسیدگی نمی‌کنیم.

فراخوان

بی تعارف و تکلف، مثل همین متن کوتاهی که می بینید. ما منتظریم تا نوشته‌هایتان درباره مسائل روزمره، مشکلات و دغدغه هایتان را برای ما ارسال کنید. اگر اهل طنز و کاریکاتور و طراحی هم هستید جایتان اینجا محفوظ است. متن یا طرح تان که آماده شد یک تماس با شماره ۲۳۰۲۲۶۳۶ بگیرید تا برای رساندنش به ما، راهنمایی تان کنیم.

ادعُونی أَسْتَجِبْ لَکُم

دعای روز دوازدهم ماه مبارک رمضان

بسم‌الله الرحمن الرحیم
اللهمّ زَیِّنّی فیهِ بالسِّتْرِ والعَفافِ واسْتُرنی فیهِ بلباسِ القُنوعِ والکفافِ واحْملنی فیهِ علی العَدْلِ والإنْصافِ وامِنّی فیهِ من کلِّ ما أخافُ بِعِصْمَتِک یا عِصْمَهَ الخائِفین.

به نام خداوند بخشنده مهربان
خدایا زینت ده مرا در آن با پوشش و پاکدامنی و بپوشانم در آن جامه قناعت و خودداری و وادارم فرما در آن بر عدل و انصاف و آسوده‌ام دار در آن از هر چیز که می‌ترسم به نگاهداری خودت ای‌نگهدار ترسندگان.

اشتغال زنان سرپرست خانوار

برای زنان سرپرست خانوار هیچ‌چیز شیرین‌تر و رضایت‌بخش‌تر از اشتغال و تامین هزینه‌های معیشت نیست. چالشی که زنان بسیاری با آن دست‌وپنجه نرم می‌کنند و اگر اقدامات تسهیل‌کننده‌ای برای اشتغال این زنان صورت نگیرد، معلوم نیست چه آسیب‌هایی درانتظار آن‌ها، فرزندان‌شان و حتی جامعه خواهد بود. درحقیقت توانمندسازی زنان سرپرست خانوار را ضرورت‌های جامعه است که هم خیران و هم مسئولان و متولیان این حوزه از آن غافل نشده و توانسته‌اند با اقداماتی ارزشمند، فرصت اشتغال ۳هزار بانوی سرپرست خانوار را تحت نظارت بانوان کارآفرین مهیا کنند. معاون امور زنان و خانواده رئیس‌جمهور در نخستین نشست شورای‌عالی اشتغال در سال ۱۴۰۲ با اعلام این خبرخوب گفته: «با کمک بانوان کارآفرین می‌توان از ایجاد برخی آسیب‌ها برای زنان سرپرست خانوار جلوگیری کرد. همچنین با تعهد بانوان کارآفرین قرار است از صفر تا صد مواداولیه تا بازار فروش برای زنان سرپرست خانوار تامین شود. ایجاد اشتغال به‌معنای آرامش خانواده‌ها، از بین رفتن آسیب‌های اجتماعی، فراهم شدن زمینه ازدواج و تشکیل خانواده است.» البته در این نشست قرار شده تعهدات برزمین‌مانده نیز با تامین اعتبارات لازم به سرو سامان برسد و به درخواست این معاونت، حمایت از خانه مولد و کسب‌وکارهای کوچک و پاره‌وقت نیز صورت‌گیرد تا بحث اشتغال‌زایی بیشتر و بیشتر تسهیل شود.

اورژانس هوشمند می‌شود

روزهایی که از شروع سال جدید گذشت، دوران شلوغی اورژانس کشور بود که در تعطیلات نوروز در حالت آماده باش قرار داشتند. البته از زمان شیوع کرونا، حجم ماموریت‌های اورژانس افزایش چشمگیری پیدا کرد و از طرفی دیگر اقداماتی مثل واکسیناسیون و... هم از سوی اورژانس انجام می‌شد که همچنان هم ادامه دارد. اما در سال جدید به گفته رئیس اورژانس کشور، قرار است برنامه‌ریزی برای هوشمندسازی اورژانس انجام شود تا حجم کارها در این نهاد امدادی کمتر شود. این مسئول در این‌باره گفته: «یکی از برنامه‌های ما در این سال هوشمندسازی و به‌روز رسانی خدمات اورژانس و دوراپزشکی است. در همین زمینه نیز نسبت به استفاده از آمبولانس‌های به‌روز و همچنین تجهیزات روز در مراکز اورژانس استفاده خواهیم کرد. همچنین سیستم کاغذی در اورژانس نیز حذف خواهد شد و همه کارها و ثبت گزارش‌ها به‌صورت هوشمند و رایانه‌ای انجام می‌شود.»

خوشبختانه با مساعدت دولت و همراهی خوب مجلس شورای اسلامی، اعتبارات خوبی هم برای ۱۵۰۰دستگاه آمبولانس جدید در سال ۱۴۰۲ تامین شده است. این رقم به مرور از سوی اورژانس کشور دریافت و به وسیله آن ناوگان اورژانس به روزرسانی خواهد شد. آموزش تکنسین‌های اورژانس هم که به‌خاطر کرونا به‌صورت آنلاین و غیرحضوری برگزار می‌شد، از این به بعد حضوری می‌شود و آموزش‌های جدیدی به این افراد داده خواهد شد.

آخر مصور

بهار و کمی کرونا / مارکو دی آنجلیس